

Viro illustri,
Christiano Goldbachio,
augustissimae Imperatricis Russiae
a consilijs status publici regendi,
fautori summa observantia colendo,
Christianus Crusius
S. D. P.

Mitto, Vir illustris, Josephi opera Latine maxi-
mam partem ex interpretatione vetere Ruffini
accurate satis edita. Locum istum Ciceronis,
qui locutionem a me usurpatam totidem verbis
exhibet, nondum quidem reperi: sed habeo ali-
ud exemplum, quo me defendam. Libro II. in
Verrem c. XLVIII. p. m. ed. Verb. 1257. legitur: Audisti
ob ius dicendum L. Variam dicere, procurato-
res suos isti centum et triginta millia nummum
dedisse: meministi, L. Varii testimonium, remque
hanc totam L. Sacerdotis, hominis ornatissimi,
testimonio comprobari. Nam illic sane scelus
Verri comprobabatur. Creberrime quidem haec
vox adprobare significat, et tunc in bonam
tantum partem trahitur: sed interdum est
eurovpos τοῦ euincere et πρῶν. In orat. pro
Caecina c. XXV. p. m. 1622. exstat: crede huic testi; has
comproba tabulas. i. e. euince veras esse. Pallust-
us Catil. c. 14. dum legatis Allobrogum et Tito Vottur

Alcio, comprobato eorum indicio, praemia decernun-
tur; hoc sane est, demonstratis atque euictis, quae
de coniuratione detulerant. Et alioquin, dum locum
meum relegi, sensi me ironice illic scripsisse, in-
scitiam testimonio plenissimo comprobare, sicuti
solemus v. gr. dicere, stultitiae alicuius elogium
scribere, et Sallustius de scelerato Lepido optantem
Philippum inducit: ut quam maturime merita
inueniat. Nam, quod usu mihi venire plerumque
experior, ut ea, de quibus dubitari alias posset,
in lectione veterum observata vel ideo, quia
me primum lecta aduerterant, altius animo hae-
reant, et sponte sua nec conquisita scribentise-
met offerant, idem hic quoque contigit, quum
obuersaretur animo locus, nondum quidem re-
pertus, sed quem tamen satis firmiter meminisse
in Cicerone, uti heri dixi, totidem verbis perscri-
ptum. Mihi sane, qui omne genus veterum scri-
ptorum et cuiuscunque aetatis monumenta versa-
re quotidie soleo, neque unquam studium solius
stili poliendi professo, sufficere semper auctori-
tatem scriptorum inde a Ciceronis aetate ad Tra-
iani aetatem iudicavi; cui praesertim, si alia
omnia adessent, tempus certe defuturum sit
ad superstitiosam Ciceronianitatis! o! quam

vellem, censori isto, qui me barbarum putat, aliquot
 tam lepide fabricata verba impegissem; quatenus
 nitrilo secius illis mihi placeo, quam Tullius
 sibi in Appietatibus Lentulitatibusque: /aemula-
 tionem. Ita enim magno iam meo malo experior,
 me nimis etiam studiosum verborum nonnullis
 videri, in quibus solis me occupari et consenescere
 dictitant, nec est alia hic efficacior ad me op-
 pugnandum hominum inimicorum criminatio, quam
 quod critica studia huic academiae inutilia esse
 clamitant. Ita iam occupatis animis euelli ista
 opinio non potest, me ad nihil aliud esse idoneum,
 quam in quibus antea mea industria spectata
 sit, quam ego existimationem si quum hic, tum
 alibi quoque, a me remouere villo labore possem,
 magno redimere et quiduis non conari paratus
 essem: quin vltro me ad barbarorum castra, qui
 hodie soli signo creasti, quodam suae confidentiae
 sublato euocari solent, reciperem. Vtinam inde
 a pueritia mea Acursios, Bartolos, Baldos et ista
 multorum camelorum onera deuorassem, penitus
 que me in istum forensium tricarum oceanum
 ingurgitassem, fors fuisset, ut id consecutus essem,
 ne nunc iacerem, neque cum contemptu, egestate,
 fame, et tam multiplicis indignitatis atque aegritu-
 dinis tormentis luctandum haberem. Verum quidem

est, durat mihi furor hic, ne me vlla molestia a
 conuictu cum mortuis et ob aliquot annorum millia
 venerandis amicis diuellere possit, cuius meae perti-
 naciae testem nunc maxime sub manu habeo sat
 grande volumen, quod limo polioque, Probabilium
 criticorum, quae annuo hoc otio e marginibus libel-
 lorum meorum excerpsti, ne illa forte in aliena in-
 ra concedant, verumque faciant, sic vos non vobis.
 At quum diem defatigatus his nugis exegi, vespe-
 ri, priusquam somno occupor, satis poenarum
 fastidio miserrimi solatii do; nihilque mihi su-
 perest, nisi ut deo me atque studia mea commen-
 dem, si is melius forte subductis calculis, quam equi-
 dem noui, sciat, quae ratio huic siue morbo blan-
 doque errori, an a prouidentia mihi addito cal-
 cari, conotet, ut aliquando reipublicae tot exhau-
 sta laedia prosint, et meminisse olim iuuet. Ego
 certe nihil exputo, ob quod me non in hunc diem
 meorum studiorum poeniteat. Tu tamen, vir
 illustris, multum me consolari poteris, porro fauen-
 do. Vale! D. Petrop. a. d. VII. Cal. April. MDCCCL.